

Sygn. akt V KO 27/19

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **R. D.**

na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 25 czerwca 2019 r.

w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 1 kwietnia 2019 r. skierowanym do Sądu Okręgowego w S., a przekazanym Sądowi Najwyższemu, skazany R. D. złożył wniosek o wznowienie postępowania karnego w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie II AKa [...], w związku z popełnieniem „przestępstwa przez funkcjonariuszy policji i prokuratury okręgowej”. Treść pisma nie jest zbyt jasna, można jednak interpretować je w ten sposób, że skazany informuje, iż skierował do prokuratora stosowną w tej materii korespondencję, w której ujawnił też rzeczywistych sprawców przestępstwa, za które został skazany, jak też, że oczekuje, iż Sąd Okręgowy w S. zasięgnie informacji w tym względzie w „Departamencie postępowania sądowego”, u zastępcy Prokuratora Okręgowego w S. oraz w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Zarządzeniem Przewodniczącego V Wydziału Izby Karnej z dnia 17 kwietnia 2019 r. R. D. został wezwany m.in. do wskazania wyroku skazującego lub orzeczenia, o którym mowa w art. 541 § 2 k.p.k., wobec podania w treści wniosku, że w związku z prowadzonym w jego sprawie postępowaniem

dopuszczono się przestępstwa. W odpowiedzi skazany złożył pismo, w którym podał, że złożył do Sądu Okręgowego w S. wniosek o wyznaczenie adwokata z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, wywodził, że nie popełnił przypisanego mu przestępstwa oraz wyraził przekonanie, że „już nikt tej sprawy pod dywan nie zamiecie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W sytuacji, gdy wniosek o wznowienie postępowania został sporządzony i podpisany przez skazanego, zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. jest możliwe wydanie przez sąd postanowienia odmawiającego przyjęcia wniosku, nawet bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Wprawdzie wspomnianym zarządzeniem Przewodniczącego V Wydziału Izby Karnej skazanego wezwano do usunięcia braków formalnych wniosku, jednak nie stoi to na przeszkodzie by uznać, że wniosek o wznowienie postępowania złożony przez R. D. okazał się oczywiście bezzasadny. Gołosłownie bowiem odwołuje się do podstawy wznowieniowej określonej w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. (mimo wezwania, skazany nie był w stanie podać wymaganego przez art. 541 § 2 k.p.k. orzeczenia potwierdzającego zaistnienie tej podstawy), jak też sugeruje, że nie on, a inne osoby popełniły przypisane skazanemu przestępstwo, jednak bez podania nowych faktów lub dowodów, które by na to wskazywały (art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.). Jest również oczywiste, że w podstawach wznowienia postępowania nie mieści się kontestowanie oceny dowodów, jak też ustaleń faktycznych dokonanych przez orzekające w sprawie sądy, co czyni skazany w dodatkowo nadesłanym piśmie. Nie jest również właściwe oczekiwanie skazanego, by sąd ustalał, jakiej treści pisma skierował on do innych organów państwowych, w szczególności, czy w pismach tych zawarł dane mogące uzasadniać wznowienie postępowania w jego sprawie.

Z tych powodów orzeczono, jak w postanowieniu.

[aw]